



AL ONZE VRIJWILLIGERS ZIJN OOI DOOR ONS GEHOLPEN

tekst KARIN VAN LIER, fotografie LINELLE DEUNK

— 'Voor veel mensen in de Haagsche Schilderswijk is de reguliere hulpverlening een brug te ver. Ze kennen de instanties niet of worden er geholpen als cliënt en niet als mens', zegt **Fatma Aktaş** oprichter van Stichting Avrasya. 'Bij ons kunnen mensen, in tegenstelling tot reguliere instanties, ook buiten kantoor-tijden terecht. Soms geef ik ze bij mij thuis een logeerplaats.'

Neem Aisa (gefingeerde naam) die onderdook nadat ze herhaaldelijk slachtoffer was van eer- en huiselijk geweld. 'Toen ze hulp vroeg bij een reguliere instelling, werd ze van instantie naar instantie gestuurd. Sommige hulpverleners geloofden haar verhaal niet. Logisch dat ze de waarheid niet durfde te vertellen. Je moet je eerst geborgen en welkom voelen en zeker weten dat je serieus genomen wordt. Wij sturen mensen alleen door als ze ergens anders goed geholpen worden. En bij Avrasya blijven ze welkom.'

Hulpverleners werd Fatma Aktaş met de paplepel ingegoten. 'Familielieden en buurtbewoners kwamen met problemen bij mijn moeder en ik werd met ze meegestuurd naar de huisarts om te vertalen. Veel vrouwen zaten geïsoleerd thuis. Zonder toestemming van hun man mochten ze niet naar buiten. Als ze werden geslagen, dachten ze dat dat normaal was. Zelf werd ik ook mishandeld. Pas na vijf jaar durfde ik ermee naar buiten te komen.'

Samen met Turkssprekende vrouwen uit Anatolië, de Kaukasus en de

Balkan wilde Aktaş dertig jaar geleden vrouwen uit hun isolement halen, integreren en emanciperen. Ze organiseerden taallessen, scholingen over onder andere huisartsenbezoek en creatieve cursussen.

'Via via kwamen vrouwen eropaf. Bij ons, tussen andere vrouwen uit hun eigen cultuur, voelden ze zich thuis en veilig en kwamen de verhalen los. Ze deelden leed, liefde, opvoedproblemen, het geweld thuis en wat ze nodig hadden. We ondersteunden ze en zij ondersteunden elkaar.'

Acht jaar later richtte Aktaş Avrasya op. De stichting breidde zich uit tot een hulpverlenersorganisatie waar dertig vrijwilligers die daar ooit zelf zijn geholpen, klaarstaan voor mensen met een niet-westerse migratieachtergrond.

Jaarlijks biedt Avrasya hulp bij tweehonderd tot drieduizend casussen. Belangrijk zijn de wijkcontactvrouwen. Zij zoeken vrouwen thuis op en verzorgen 'sociale tafels' waar vrouwen samen kunnen ontbijten en elkaar leren kennen.

Met projectsubsidies van fondsen en de gemeente organiseert Avrasya diverse programma's voor bewoners.

Een van de hoogtepunten is het theaterprogramma *Verborgen Parels* dat Aktaş vorig jaar samen met het Haagsch Theaterhuis maakte. Hierin durfden vrouwen van Avrasya op de bühne te vertellen over hun leven met achterliggende trauma's als geweld, uithuwelijking en migratie.

'Ik zou met onze manier van werken meer willen aansluiten bij reguliere welzijnsorganisaties. Want zij hebben wel de middelen en faciliteiten, maar niet de mensen en ons netwerk.' <

CV

Naam

Fatma Aktaş (55)

Functie

Oprichter en directeur Stichting Avrasya

Dagelijks werk

Helpt mensen met hun weg te vinden in de Nederlandse samenleving en hun talenten en capaciteiten te benutten.

Opvallend

Bereikt mensen die de reguliere hulpverlening vaak niet bereikt en verwijst alleen gericht door als Avrasya de problemen niet zelf met hen kan oplossen.

Aktaş werd genomineerd voor de Haagsche emancipatieprijs 2020, de Kartiniprijs.